

اخبار محیط زیست ایران

برف و باران این بار، پیام زندگی داشتند

۳- خبر خوب دیگر آنکه در زمستان پیش رو، به احتمال فراوان کمبود ریزش‌های آسمانی در استان‌های البرز جنوبی، به ویژه تهران، سمنان، قزوین و البرز هم جبران خواهد شد و به طور کلی زمستان پربرکتی را ایران تجربه خواهد کرد.

۴- با این وجود، یادمان باشد: تا زمانی که چیدمان توسعه تغییر نکرده و همچنان بر طبل اقتصادی آب‌محور بکوبیم، مشکل حل نخواهد شد. مطالبه همه ما باید اجرای سند ملی امنیت غذایی و کاهش مصرف آب در بخش کشاورزی به میزان سی میلیارد متر مکعب تا افق ۱۴۱۱ باشد. این بار خداوند به ایرانیان رحم کرد، اما این رحم همیشگی نیست اگر قدر این دوهفته مهر پروردگار را ندانیم و خودمان به خودمان رحم نکنیم!

مجد درویش

دماوند، نماد استواری، پس از عطش طولانی دوباره درآغوش برف

یک خبر خوش در آستانه یلدا ۱۴۰۴

۱- تا پانزدهم آذر ۱۴۰۴، همانطور که در نمودار شماره دو می‌بینید، یکی از وخیم‌ترین پاییزهای ایران را با شدت ۸۴ درصد خشکسالی گذرانیدیم که همه سی و یک استان کشور را در شرایط خشکسالی شدید نشان می‌داد به جز گلستان که اندکی شدت خشکسالی‌اش - ۴۱ درصد - کمتر بود!

اما به یکباره و در کمتر از دو هفته، چنان ریزش‌هایی را آسمان ایران تجربه کرد که حالا مطابق تازه‌ترین داده‌های آماری شرکت مدیریت منابع آب ایران، میانگین ریزش‌های آسمانی کشور، چهاردرصد بیشتر از میانگین درازمدت به نسبت زمان مشابه شده است.

۲- این اتفاق را حتی خوشبین‌ترین کارشناسان مستقل هم نمی‌توانستند، پیش‌بینی کنند. اما این واقعیت ایران است؛ ایرانی که همیشه ما را و دنیا را غافلگیر کرده و خواهد کرد.

از خشکسالی به ترسالی رسیدیم؛ در کمتر از دو هفته!

گزارش هفتگی منابع‌های بوم آب و برون (بارشها و دماها)

دوره‌های مورد ارزیابی: ۲۵ تا ۲۸ آذر ۱۴۰۴

ازجمله کل روزهای بوم کشور معادل ۹۹ ساعت می‌باشد این مقدار بارشگی در دوره‌های مشابه درازمدت ۵۹.۵ ساعت و در دوره مشابه سال این گذشته ۲۸.۸ ساعت را نشان می‌دهد.

میزان بارشگی جمعی آسمانی از ابتدای سال تا تا روز ۲۸ آذر ۱۴۰۴ (۱۲-۱۱-۱۴۰۴ میلادی) بر مبنای داده‌های سامانه هواشناسی ایران

استان	بارش (میلیمتر)	دما (میانگین)	دما (حداکثر)	دما (حداقل)	تاریخ بارش
آذربایجان شرقی	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
آذربایجان غربی	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اردبیل	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
گیلان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
مازندران	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
سمنان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
قزوین	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
البرز	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
تهران	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرج	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کرمانشاه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
لرستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
ایلام	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
خوزستان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
اصفهان	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
چهارمحال و بختیاری	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵ آذر
کلمنه	۰.۰	۱۰.۰	۱۵.۰	۵.۰	۲۵

سوی دیگر بیانگر آشفتگی در فهم مسئله و یافتن راه‌حل.

صورت مسئله روشن است: ایران با بحران زیست‌محیطی بی‌سابقه روبه‌روست. اما عبور از این بحران تنها با انباشت «اطلاعات» ممکن نمی‌شود؛ اطلاعات باید سنجیده، غربال و به راهکار تبدیل شوند. بسیاری از روایت‌ها و اخبار، در عمل بازتاب مناقشه‌های سیاسی، اداری یا منطقه‌ای‌اند. تقلیل بحران آب به نزاع میان دو مسئول، دو استان یا دو گروه محلی، ما را از جست‌وجوی ریشه‌های ساختاری بحران دور می‌کند. برای یافتن راه‌حل، نخست باید چالش‌ها را درست شناسایی کرد.

دشواری‌ها: وجوه مختلف یک بحران

بحران کنونی آب - یا به تعبیر برخی پژوهشگران، «ورشکستگی آبی» - دو منشأ اصلی دارد: طبیعی و انسانی. این نوشته بر منشأ انسانی تمرکز دارد؛ یعنی بر مجموعه سیاست‌ها، تصمیم‌ها و شیوه‌های حکمرانی که طی چهار دهه گذشته، زمینه‌ساز تشدید بحران و رسیدن به وضعیت کنونی شده‌اند.

منشأ طبیعی

ایران سرزمینی خشک، کوهستانی و کم‌بارش است. تمدن چند هزارساله این سرزمین در دل همین اقلیم شکل گرفته و با آن سازگار شده است. زمستان‌های برفی و تابستان‌های گرم، تا همین چند دهه پیش تجربه‌ای مشترک در سراسر ایران بود.

اما تغییرات اقلیمی جهانی - از جمله افزایش دمای زمین، کاهش بارش برف و ذوب یخچال‌های طبیعی - طی دو دهه اخیر این الگو را دگرگون کرده است. این تغییرات واقعی و مهم‌اند، اما علت اصلی بحران آب ایران نیستند. بحران کنونی بیش از آنکه طبیعی باشد، ساختاری و انسان‌ساخت است. افزون بر آن، جمعیت ایران در پنجاه سال گذشته تقریباً سه برابر شده و از حدود ۲۵ میلیون نفر به بیش از ۹۰ میلیون رسیده است.

تأملات آبی

نویسنده: مهدی ابراهیم زاده

مکتبی بر لحظه اکنون

دریاچه ارومیه در حال احتضار است، زاینده‌رود خشکیده، تالاب‌ها به‌جای حیات، خاک ترک‌خورده برجا گذاشته‌اند و قله دماوند دیگر به‌ندرت سفیدپوش می‌شود (گرچه بدلیل بارش‌های چند روز گذشته، اکنون سفیدپوش شده است). این‌ها برای کشور و مردم ما چیزی فراتر از یک هشدار ساده‌اند؛ نشانه‌های یک فاجعه بزرگ و نوعی سوگواری جمعی.

شبکه‌های اجتماعی مملو از گزارش‌ها، تصاویر، تحلیل‌ها و حتی «نسخه‌های فوری» برای نجات آب شده‌اند. اما با افزایش حجم گردش اطلاعات، تشخیص درست از نادرست دشوارتر شده است. انباشت اطلاعات، بدون سازوکار سنجش و طبقه‌بندی، اغلب به سردرگمی می‌انجامد، نه روشن‌بینی.

بحران آب و محیط‌زیست امروز دیگر مسئله گروه کوچکی از متخصصان نیست؛ مسئله‌ای ملی است. مردم شهرها، روستاها و استان‌های مختلف با آن زندگی می‌کنند و هرکس از منظر تجربه و تعلق خود راه‌حلی پیشنهاد می‌دهد. همان‌گونه که در ایام جام جهانی هر بیننده‌ای ناگهان مربی فوتبال می‌شود، در بحران آب نیز هر شهروندی خود را تحلیل‌گر، کارشناس یا سیاست‌گذار می‌پندارد. این مشارکت گسترده از یک‌سو نشانه اهمیت و حساسیت عمومی است و از

□ با انتقال آب از سواحل جنوب به اصفهان اشتباه دوم رخ می‌دهد.

□ انتقال آب بین‌حوضه‌ای در درازمدت جواب نمی‌دهد و مشکل را بزرگ‌تر می‌کند.

□ قیمت تمام‌شده آبی که منتقل می‌شود، هر مترمکعب حدود سه یورو یا کمی بیشتر است.

□ اینکه تصور کنیم با انتقال آب به اصفهان می‌توانیم زاینده‌رود را زنده کنیم یا توسعه صنعتی جدیدی ایجاد کنیم، بزرگ‌ترین اشتباه است.

با توجه به وضعیت منابع آب استان، امکان توسعه صنعتی به هیچ‌وجه وجود ندارد.

کمال‌الدین میرجعفریان، معاون عمرانی استانداری تهران گفته است که افت فشار آب در تهران همچنان ادامه دارد.

منبع: سایت تجارت نیوز

ردپای یک کارخانه در مرگ و ناباروری مردم آبیک

کارخانه سیمان آبیک درحالی خود را با آلودگی این شهر بیگانه می‌داند که نماینده قزوین، آبیک و البرز می‌گوید این شهر در ابتلا به سرطان، بیماری‌های ریوی، قلبی، تنفسی و ناباروری رکورددار شده است.

توضیح: گرمایش زمین خود نتیجه فعالیت‌های انسانی و افزایش گازهای گلخانه‌ای است و کشورهای صنعتی سهم اصلی را در آن دارند. از آنجا که تمرکز این نوشته بر نقش سیاست‌ها و تصمیم‌های داخلی در ایران است، به این موضوع به تفصیل پرداخته نشده است.

متن کامل در لینک زیر:

<https://bepish.org/fa/node/13159>

باران در هرمزگان

نقاشی طبیعت را به اوج رساند؛ جایی که خون زمین (خاک سرخ) با آبی دریا درآمیخت و منظره‌ای بی‌بدیل اما هشداردهنده از فرسایش خاک جزیره را به تصویر کشید.

هاشم اورعی، رئیس هیات مدیره اتحادیه انجمن های علمی انرژی ایران، در گفت‌وگو با تجارت‌نیوز:

امکان توسعه صنعتی در اصفهان وجود ندارد / با افتتاح پروژه انتقال آب، زاینده‌رود زنده نمی‌شود

□ در دهه ۷۰ پیشنهاد شد که به دلیل ملاحظات مرتبط با آب، صنایع بزرگ کشور به طور مثال در شعاع ۲۵ کیلومتری بندرعباس مستقر شوند.

□ استقرار صنایع آب‌بر در اصفهان یک اشتباه کامل بود.

- علوم

- راه و شهرسازی

- جهاد کشاورزی

- نیرو

- تعاون، کار و رفاه اجتماعی

- فرهنگ و ارشاد اسلامی

- میراث فرهنگی

- ارتباطات و فناوری اطلاعات

- صنعت، معدن و تجارت

- نفت

یعنی خسارت آلودگی هوا به اندازه کل بودجه سالانه این وزارتخانه‌هاست؛ وزارتخانه‌هایی که مسئول آموزش، سلامت، امنیت، زیرساخت، کشاورزی، انرژی، فرهنگ و صنعت کشور هستند.

یا اینکه بیاییم ببینیم با این رقم چه پروژه‌های عظیم ملی را می‌توان اجرا کرد. با ۱۷ میلیارد دلار می‌شود:

- شش بار راه‌آهن سریع‌السریر تهران-اصفهان را ساخت

- هفت پالایشگاه عظیم و مهم مانند ستاره خلیج فارس را راه‌اندازی کرد

- هفت بار کل خطوط متروی کشور را نوسازی، بهسازی، اجرا و نگهداری کرد

- پانزده فرودگاه بین‌المللی مدرن و بزرگ ساخت

- تمام شبکه‌های ریلی کشور را در همه نقاط، بنادر و مراکز استان‌ها با دو ریل و قطارهای برقی مدرن تکمیل کرد

پس جدای از اینکه آلودگی هوا را یک مشکل زیست‌محیطی و عاملی مهم در مرگ‌ومیر و سلامت مردم بدانیم، باید در نظر داشت که این یک فاجعه اقتصادی است. هر سال، بدون اینکه متوجه باشیم،

شاخص آلودگی هوای آبیک بارها از عدد ۵۰۰ عبور کرده و هشدار «هوا خطرناک شد» برای ساکنان این شهر دیگر خبری غیرمنتظره نیست. ابراهیم یک شهروند آبیکی می‌گوید کاش مسئولان به جای انتظار برای برف و باران فکری به حال کارخانه سیمان کنند!

آبیکی خسته از نفس‌های کوتاه، امروز چشم‌انتظار هوایی تازه و پاسخی شفاف است؛ پاسخی که نه در شعار «صنعت سبز»، بلکه در عمل، حق فراموش‌شده این شهر را بازگرداند.

منبع: فارس نیوز

این ۱۷ میلیارد دلار خسارت سالانه

آلودگی هوا

علی بیتاویان

حتی اگر فرض کنیم برخی مسئولان برای جان و سلامت انسان‌ها اهمیت زیادی قائل نباشند، می‌توان این احتمال را داد که برای پول اهمیت قائل باشند. پس چرا باز هم این آلودگی هوا ادامه‌دار است؟

وقتی به‌طور رسمی اعلام شده که ما هر سال حدود ۱۷ میلیارد دلار در اثر آلودگی هوا به کشور خسارت وارد می‌کنیم، باید بپرسیم این عدد دقیقاً یعنی چه؟ چون شنیدن چنین عددی شاید ساده باشد، اما درک بزرگی آن بدون مقایسه دشوار است.

برای شروع مقایسه، این عدد را با بودجه سالانه کشور مقایسه می‌کنیم. اگر بودجه سال ۱۴۰۲ را در نظر بگیریم و نرخ دلاری را که خود وزارت بهداشت برای محاسبه این خسارت استفاده کرده مینا قرار دهیم، می‌بینیم که برای رسیدن به عدد ۱۷ میلیارد دلار باید بودجه سالانه این ۱۴ وزارتخانه بزرگ و کلیدی را با هم جمع کنیم:

- آموزش و پرورش

- بهداشت

- کشور

- دفاع

زیرسطحی مانند قنوت خشک یا رگ‌آب‌های طبیعی عنوان شده که پس از بارندگی‌های اخیر، موجب آب‌شستگی و بسط حفرات زیرسطحی شده و بر اثر ارتعاشات محیطی، فروریزش ناگهانی ایجاد کرد.

نکته مهم این رخداد، بررسی موقعیت نقطه فرونشست در بستر تصاویر ماهواره‌ای است که مسیر قنوت تهران را در این ناحیه نشان داده است؛ محدوده‌ای از منطقه ۱۸ که مسیر ریلی تهران- تبریز در بخش جنوبی آن است و در تلاقی با امتداد رشته قنوت و زون‌هایی با نرخ تشدید یافته فرونشست زمین قرار دارد. مقایسه مناطقی از تهران که خطوط ریلی راه‌آهن از آنها می‌گذرد، یعنی مناطق ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ تهران، با مناطقی که درگیر فرونشست هستند شامل مناطق ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۱ حاکی از تهدید جدی و ریسک بالای فرونشست در خطوط ریلی واقع در تهران است.

در حال حاضر هفت منطقه ریلی تهران در تلاقی با مناطق دچار فرونشست هستند و با توجه به تغییرات اقلیمی که پایتخت این روزها تجربه می‌کند، کم‌آبی و خشکسالی، خاک پایتخت را تشنه نگه داشته است. به این ترتیب با بارندگی، نه تنها از خطر فرونشست کاسته نمی‌شود، بلکه این پدیده جوی خود به یک تهدید برای ریزش ناگهانی زمین در پهنه‌هایی که خاک آنها دچار سستی است، تبدیل خواهد شد.

زمین در منطقه ۱۸ در جریان حادثه اخیر، سه خودرو را بلعید و اکنون خطر فرونشست در مسیر خطوط ریلی تهران و ریزش‌های عمیق احتمالی در آینده، از حالت هشدار موضعی خارج شده و به یک «ریسک ساختاری» برای شبکه ریلی پایتخت تبدیل شده است. بر اساس آنچه از سوی مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی مطرح شده است، مساله تشدید فرونشست در خطوط ریلی تهران نتیجه برهم‌کنش چند عامل است؛ از جمله افت شدید آب‌های زیرزمینی، شبکه متروکه قنات‌ها و رگ‌آب‌های طبیعی و احتمالاً حضور زیرساخت‌ها و تاسیسات در این مناطق.

ادامه متن در :

<https://donya-e-eqtasad.com/fa/tiny/news-4237216>

داریم منابعی را از دست می‌دهیم که می‌توانستند کشور را از نظر آموزش، سلامت، حمل‌ونقل، انرژی و در یک کلام پیشرفت و رفاه مردم متحول کنند.

و اینکه چرا مسئولان ذی‌ربط به این مسئله کوچک‌ترین اهمیتی نمی‌دهند و هر سال این خسارت به اقتصاد ملی کشور وارد می‌شود، پرسشی است که تاکنون پاسخی به آن داده نشده است.

منبع: کانال انجمن هوای پاک کندو

حادثه فروریزش در منطقه ۱۸، مخاطرات ناشی از تلاقی خطوط راه‌آهن پرمسافر با زون‌های ناپایدار زمین را آشکار کرد

ریسک فرونشست در شریان ریلی تهران

منصوره مجدی

تهدید شبکه ریلی کشور با خطر فرونشست به حدی جدی است که حادثه بعدی می‌تواند قطارها را با خود ببرد. با این حال نبود مطالعات کامل و داده‌های دقیق موجب شده که شبکه ریلی کشور هنوز پایش و تقویت نشود و ریسک‌های بالقوه‌ای که قابل پیشگیری هستند به قوت خود باقی بمانند.

به گزارش «دنیای اقتصاد»، با فرونشست زمین در منطقه ۱۸، هشدار آسیب به خطوط ریلی در این منطقه جنوب پایتخت جدی‌تر شد. در پی ریزش بخشی از محدوده غربی شهرک ولیعصر، ارتباط احتمالی این حادثه نشست ناگهانی که از آن با عنوان «فروریزش زمین» یاد شد، با بارندگی‌های اخیر در کانون توجه قرار گرفت. علت احتمالی این رخداد، جریان آب در مجاری

وقوع تغییرات آب و هوایی حتی به صورت جزئی بر تمام ارکان زندگی بشری و حیات طبیعی اثرات فاحش و قابل توجهی دارد. به خاطر نقش حیاتی آب در زندگی بشر و تنوع زیستی، تغییرات در الگو و نزولات جوی می‌تواند اثرهای جدی در دوره های خشکی و تداوم زندگی انسانها داشته باشد. غالب اکوسیستم های جنگلی بر اثر تغییر کاربری اراضی، بیماریهای قارچی و گیاهی، تحت تاثیر قرار گرفته و بسیار شکننده شده‌اند.

در سالهای اخیر پدیده گرد و غبار نیز تحت تاثیر تغییرات اقلیمی، با از بین بردن بافت های گیاهی و کاهش فعالیت فتو سنتزی، عملکرد درختان را تحت تاثیر قرار داده و باعث شده اکوسیستم های جنگلی نسبت به قبل بسیار شکننده تر شوند. پدیده گرد و غبار یکی از بلاهای جوی - اقلیمی است که وقوع آن باعث وارد شدن خسارتهایی در زمینه زیست - محیطی و بروز و تشدید بیماریهای تنفسی، قلبی، ترافیک هوایی و زمینی، گردشگری و کاهش عملکرد درختان می‌گردد. تراکم و ساختار گیاهان دو عامل کنترل کننده اساسی در وقوع طوفانهای گرد و غباری می باشند.

بطور خلاصه می‌توان تأیید کرد که تغییرات اقلیمی تأثیرات مستقیم بر روی مرگ درختان، خشکسالی، آتش سوزی، از بین رفتن تنوع زیستی، اختلال در توانایی درختان برای ذخیره کربن و تنظیم آب، گرم شدن کره زمین و تغییر در ترکیب گونه های گیاهی دارند.

تأثیر تغییرات اقلیمی بر اکوسیستم های جنگلی

جنگلها کارکرد متنوعی از جمله حفاظت از آب و خاک، حفاظت از تنوع زیستی، ایجاد منظر، تولید چوب، تولید محصولات غیر چوبی، تفریح و تفرج، تلطیف آب و هوا و موارد مشابه را تضمین میکنند. تغییرات اقلیمی بر روی ساختار و عملکردهای جنگل تاثیر میگذارد و ممکن است تهدیدات بسیاری را برای جنگلها مانند آتش سوزی، شیوع آفات و بیماریها، مداخلات و توسعه های انسانی و خشکسالی در پی داشته باشد.

یکی از فاکتورهای اصلی در فرسوده کردن و در نهایت تغییر در اکوسیستم جنگلها افزایش دمای هوا است، که این مورد رابطه مستقیم با توزیع گونه های جنگلی

اثرات تغییرات اقلیمی و گرد و غبار بر روی اکوسیستم های جنگلی

محمود علیزاده لسانی مهندس جنگل و بهره برداری

مقدمه

اقلیم که به معنای میانگین شرایط نسبتاً دراز مدت جوی است، از اساسی ترین عوامل تاثیر گذار بر حیات در سیاره زمین می‌باشد.

اقلیم بر روی شرایط زیستی و اکولوژیکی جوامع گیاهی بسیار تاثیر گذار است. امروز با به وقوع پیوستن تغییرات در اقلیم، اکوسیستم های سطح کره زمین در حال تغییر وضعیت و نابودی قرار گرفته اند. این پدیده بطور عمده انتشار گازهای گلخانه‌ای را افزایش داده، توانایی جنگلها در رابطه با ذخیره کربن را کاهش داده و همچنین تاثیر منفی در تنظیم سیکل گردش آب بوجود آورده است.

به دلیل حساسیت درختان و گیاهان نسبت به تغییرات اقلیمی، طبیعتاً اکوسیستم های جنگلی نیز تحت تأثیرات این تغییرات قرار میگیرند.

عوامل تغییرات اقلیمی می‌تواند طبیعی، به مانند آتشفشانها، نوسانات خورشیدی، و یا تغییر در الگوهای گردش اقیانوسی و جوی و غیره باشند، ولی بر اساس مطالعات، پژوهشها و تجربیات، عوامل انسانی به مانند سوزاندن سوختهای فسیلی، جنگل زدایی، کشاورزی (تغییر کاربری زمین) و یا فعالیتهای صنعتی از عوامل اصلی این تغییرات می‌باشند.

پدیده گرد و غبار، که تغییرات اقلیم به نوبه خود یکی از عوامل بوجود آمدن و تشدید آن می باشد، میتواند برای گونه های گیاهی، از طریق بستن روزنه برگها، کاهش فعالیت فتوسنتزی، ریزش برگها و مرگ بافتها، کشنده باشند. میزان کاهش فتوسنتز تابعی از میزان کاهش شدت نور به سطح برگها بوده و سرعت رشد، تحت تاثیر این پدیده کاهش می یابد و در نتیجه برگهای درخت کوچک می مانند. ذرات گرد و غبار باعث ایجاد اختلال در ساز و کار روزنه ها میشوند. این روزنه ها بطور عمده مسئول دو فعالیت مهم و حیاتی یعنی تنفس و تعرق هستند. بسته شدن این روزنه ها میزان تنفس را کاهش میدهد و در نهایت موجب خشک شدن و نابودی آنها میشود.

با خشک شدن درختان، شدت آفات و بیماریها، مانند شیوع حشرات از گونه های مهاجم و وقوع طوفانهای افزایش می یابد که باعث ریزش برگها و تضعیف و در نهایت مرگ درختان می گردد. این مخاطرات که تحت تاثیر تغییرات اقلیمی افزایش یافته اند، می توانند بهره وری جنگل را کاهش داده و پراکنش گونه ها را تغییر دهند. در برخی موارد جنگل میتواند مقاومت کرده و آسیب کمتری ببیند، ولی در موارد دیگری، گونه های موجود ممکن است دامنه اکولوژیک خود را تغییر دهند و نوع جدیدی از پوشش گیاهی را ایجاد کنند. این خطر در گونه های نادر و در حال انقراض اهمیت بالایی دارد. طوفانهای گرد و غبار نیز تحت تاثیر تغییرات اقلیمی باعث شکننده تر شدن اکوسیستم های جنگلی نسبت به قبل میشوند. طوفانهای گرد و غبار سبب از دست دادن خاک سطحی، مواد عالی خاک و ذرات سبک غنی از مواد غذایی و در نتیجه کاهش بهره وری می گردد.

تغییرات اقلیمی و آتش سوزیها

تغییرات اقلیمی تاثیر زیادی بر وقوع آتش سوزی داشته و در آینده نیز خواهد داشت. از این نظر، شناسایی و ارزیابی روند تغییرات آب و هوایی به منظور مشخص کردن شرایط اقلیمی و اینکه تغییرات آن چگونه با میزان آتش سوزی ها و مکان وقوع آن در ارتباط است، امری ضروری است. در حالیکه در سالهای اخیر آتش سوزیهای شدیدی صورت گرفته است، اما پیش بینی

و دینامیسم جنگلها دارد. این پدیده همینطور پروسه جنگل زدایی را تسریع کرده و به مرور زمان آنرا تبدیل به منطقه خشک می کند. این ترانسفر ماسیون، توانایی جذب دی اکسید کربن را کاهش داده و آسیب پذیری گونه های گیاهی را افزایش می دهد.

اختلال در بارش هم یک فاکتور کلیدی در تاثیر بر اکوسیستم جنگلی است. طبق پژوهشهای انجام شده، کاهش در بارندگی باعث « استرس » گونه های جنگلی شده که در نهایت به مرگ درختان منجر می گردد. خشکی ادامه دار تاثیر منفی به سلامتی درختان میگذارد و ریسک آتش سوزی را بالا برده ، مشکلی که در دهه های اخیر افزایش یافته و باعث از بین رفتن هزاران هزار هکتار از جنگلها شده است.

تغییر اقلیم تاثیرات مستقیم و غیر مستقیمی بر روی رویش و باز دهی جنگلها دارد. این تاثیرات با افزایش میزان دی اکسید کربن و دمای هوا و تغییر در رژیم بارندگی بیشتر بروز میکند. در نتیجه گرمایش جهانی ، دما نیز افزایش پیدا می کند که توأم با آن، فصل رویشی نیز افزایش می یابد، اما با این گرم شدن زمین و افزایش دما، دامنه پراکنش تغییر می کنند و زیستگاه برخی گونه های گیاهی به جهات شمالی تر و ارتفاعات بالاتر محدود می شود.

در رابطه با افزایش خطر خشکسالی باید در نظر داشت، با وجود اینکه بسیاری از درختان به درجه ای از خشکسالی مقاومت میکنند، اما احتمالاً در آینده درجه خشکسالی تحت تاثیر تغییرات اقلیمی شدید تر از دوره های گذشته می شود که این درجه بیشتر خشک سالی، خطر آتش سوزی و همچنین تشدید بیماریهای و آفات را برای درختان افزایش می دهد.

در رابطه با تغییرات آب و هوایی، پیش بینی تغییرات اقلیمی برآورد مناسبی از توسعه تغییرات ارضی ، سرکوب آتش سوزی ها و پالایش هوا در مورد جنگلها را روشن می سازد. روند پیوسته و ادامه دار این تغییرات در آینده به احتمال زیاد برخی از کالاهای خدمات با ارزش ارائه شده توسط جنگل را به خطر می اندازد.

پدیده گرد و غبار و اثرات آن بر اکوسیستم های جنگلی

آستانه‌ی «روز صفر» و در معرض تخلیه‌ی احتمالی قرار گرفته است.

در حالی که آمریکا، سیاست «فشار حداکثری» را احیا کرده، اسرائیل گسترده‌ترین حملات نظامی به زیرساخت‌های ایران را انجام داده و بار دیگر تحریم‌های سازمان ملل بازگردانده شده‌اند، مهم‌ترین ضربه به آینده‌ی ایران از واشنگتن و اورشلیم و نیویورک نخواهد بود، بلکه از آسمانی‌ست که دیگر نمی‌بارد، رودخانه‌هایی که دیگر جریان ندارند و آبخوان‌هایی که تخلیه شده‌اند. این مقاله تاکید می‌کند که خشکسالی «علت» اصلی وضعیت امروز نیست و تنها شتاب‌دهنده و آشکارکننده ورشکستگی آبی ایران است؛

سه‌گانه‌ی معروف داریوش کبیر (دشمن، خشکسالی و دروغ) امروز دوباره در ایران کنار هم قرار گرفته‌اند:

- دشمن خارجی و سال‌ها تحریم و تهدید
- خشکسالی طولانی و اقلیم در حال تغییر
- دروغ، انکار، محرمانه‌سازی داده‌ها، حاشیه‌بردن متخصصان و امنیتی‌کردن محیط‌زیست.

کاوه مدنی بر این باور است که تحریم‌ها روزی برداشته می‌شوند و اختلافات بین‌المللی بالاخره روزی پایان می‌یابند، اما فروپاشی نظام آب، تخریب سرزمین و فرسایش اعتماد عمومی، به آسانی قابل ترمیم نیست. بنا بر نظر نویسنده، در صورت ادامه روند کنونی و بدون اصلاح جدی سیاست‌های آبی، طبیعت بی‌سر و صدا همان کاری را خواهد کرد که تحریم و بمباران نتوانستند: زانو زدن یک تمدن کهن. متن کامل مقاله را می‌توانید در فوربز بخوانید:

<https://www.forbes.com/sites/kavehmadani/2025>

بحران فرونشست در ایران؛ تنها نوار ساحلی خزر از خطر دور است

به گفته رئیس سازمان نقشه برداری کشور حل بحران فرونشست نسخه فوری ندارد. او حادثه‌ترین توصیه سازمان نقشه‌برداری را «توقف برداشت آب در مناطق آسیب‌دیده» دانست و افزود که در حوزه‌های آبخیز و

ها نشان دهنده ادامه این روند و تشدید شدت آن می‌باشند.

این در حالی است که هر ساله آمار خشکسالی و آتش سوزی‌ها در سراسر دنیا در حال افزایش است. پیش‌بینی‌های دما و میزان بارش در طول قرن ۲۱ که تحت تأثیر گرمایش جهانی و تغییرات اقلیمی صورت خواهد گرفت، حاکی از افزایش احتمال وقوع آتش سوزی‌ها در اکثر مناطق دنیا می‌باشد.

منابع: ساحل رضایی، (کارشناس ارشد مدیریت جنگل)، حمید رضا ناجی (استاد یار)، علی مهدوی (دانشیار) گروه علوم جنگل، دانشگاه ایلام.

دشمن، خشکسالی و دروغ علیه ایران

کاوه مدنی

مقاله‌ی جدید کاوه مدنی در **فوربز** با مرور دعای داریوش کبیر برای ایران به این پرسش می‌پردازد که چگونه ایران در وضعیتی گرفتار شده است که شاید

بدترین سناریوی آمریکا و اسرائیل هم نمی‌توانست آن را این‌چنین طراحی و پیاده‌سازی کند. در این یادداشت توضیح داده می‌شود که چگونه شش سال خشکسالی سنگین، سال‌ها مدیریت ناپایدار، سیاست‌های اشتباه خودکفایی، ارزان‌فروشی آب و انرژی، سدسازی و طرح‌های انتقال آب، ایران را به وضعیت «ورشکستگی آبی» رسانده است؛ وضعیتی که در آن، کشور سال‌هاست بیش از سرمایه‌ی آبی تجدیدپذیر خود برداشت کرده و حالا حتی پایتختش در

صیدایی تاکید کرد که اگرچه خشکسالی عامل اصلی بحران کنونی است، اما ادامه برداشت بی‌رویه و نبود مدیریت پایدار منابع آب، دشت‌های کشور را در برابر فرونشست کاملاً بی‌دفاع کرده است.

میانگین فرونشست زمین در ایران به‌مراتب بالاتر از استانداردهای جهانی است. در حالی که میانگین جهانی سالانه ۲ تا ۵ سانتی‌متر است، در برخی مناطق ایران نرخ فرونشست به طور متوسط بیش از ۲۰ سانتی‌متر و در نقاط بحرانی حتی به ۳۱ تا ۴۵ سانتی‌متر در سال می‌رسد. استان‌های تهران، البرز، خراسان رضوی، اصفهان، فارس و کرمان در صدر این بحران قرار دارند. در مجموع، بیش از ۹۰ هزار کیلومتر مربع از کشور درگیر فرونشست است و در ۱۸ استان نرخ سالانه بیش از ۱۰ سانتی‌متر ثبت شده است.

فرونشست معمولاً در اثر افت سطح آب‌های زیرزمینی، تراکم‌پذیری لایه‌های رسی و برداشت‌های بی‌رویه از سفره‌های آب رخ می‌دهد. با خروج آب از لایه‌های زیرزمینی، فضای خالی ایجادشده به مرور فشرده و سطح زمین پایین می‌رود. این روند معمولاً آهسته است، اما در مناطق با خاک سست یا نفوذ ناگهانی آب می‌تواند سرعت بگیرد و به شکل چاله‌ها یا فروچاله‌های خطرناک ظاهر شود. پیامدهای فرونشست شامل ترک‌خوردگی ساختمان‌ها، شکاف در زمین، آسیب به خطوط انتقال انرژی و آب، و تهدید آثار تاریخی است.

بحران فرونشست به چنان وسعتی دست یافته که اخبار فرونشست به‌طور هفتگی یا گاه روزانه بازتاب رسانه‌ای پیدا می‌کنند. یکی از آخرین موارد فرونشستی خیابانی در تهران بود. پنج‌شنبه شب ۲۰ آذر در شهرک ولیعصر تهران زمین ناگهان فرونشست. بنا سازمان آتش‌نشانی تهران خبر داد که این حادثه حوالی ساعت ۲۳ و ۲۸ دقیقه در خیابان عمرانی، داخل خیابان ولدخانی رخ داد و بخش خاکی کنار خیابان در وسعتی حدود ۱۰ متر با عمق تقریبی یک‌ونیم متر نشست کرد. طی این حادثه یک مینی‌بوس، یک وانت مزدا و یک پیکان وانت که در محل پارک بودند، در چاله ایجادشده گرفتار شدند. به گفته جلال ملکی، سخنگوی سازمان آتش‌نشانی، این حادثه مصدومی نداشت. منبع: رادیو زمانه

دشت‌ها باید امکان «جریان‌یافتن و زنده‌ماندن شریان‌های طبیعی آب» فراهم شود.

رئیس سازمان نقشه‌برداری کشور با اشاره به گسترش فرونشست زمین در ایران هشدار داد که بخش بزرگی از سرزمین به‌دلیل خشکسالی‌های پی‌درپی و برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی، در وضعیت بحرانی قرار دارد.

به گزارش خبرگزاری کار ایران (ایلنا) اسکندر صیدایی، معاون سازمان برنامه و بودجه و رئیس سازمان نقشه‌برداری کشور گفت آثار این بحران به‌روشنی در دشت‌های کشور، به‌ویژه مناطقی که فعالیت‌های کشاورزی در آنها متمرکز است، دیده می‌شود.

او تأکید کرد تنها استان‌هایی که در حاشیه دریای خزر قرار دارند، از جمله گیلان، هنوز از این آسیب گسترده مصون مانده‌اند؛ در حالی که تقریباً تمامی مناطق دیگر کشور در بازه‌های زمانی مختلف با درجات متفاوتی از فرونشست روبه‌رو هستند. صیدایی در ادامه به توضیح اقداماتی که برای مقابله با این پدیده باید انجام شود، پرداخت و گفت: «فرونشست نسخه فوری ندارد.» او حادثه‌ترین توصیه سازمان نقشه‌برداری را «توقف برداشت آب در مناطق آسیب‌دیده» دانست و افزود که در حوزه‌های آبخیز و دشت‌ها باید امکان «جریان‌یافتن و زنده‌ماندن شریان‌های طبیعی آب» فراهم شود. به گفته او در شهرها که امکان احیای طبیعی آبخوان‌ها محدود است، باید با صدور هشدار و اعمال ممنوعیت و محدودیت، جلوی برداشت‌های مخرب گرفته شود تا روند فرونشست تشدید نشود.

فارسی BBC NEWS

آنفلونزا، سرماخوردگی یا کووید؟

علائم می‌توانند به تشخیص هر کدام کمک کنند.

از دست دادن بویایی و چشایی	سرفه	تب	
شایع	شایع	شایع	کووید
نادر	شایع	شایع	آنفلونزا
گاهی	شایع	نادر	سرماخوردگی

منبع: سازمان بهداشت جهانی
مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری آمریکا

آیا قصد جلوگیری و برخورد با متخلفان و شکارچیان را ندارید یا واقعاً از توانایی و اختیارات شما خارج است؟

این حجم از بی‌تفاوتی ریشه در بی‌رحمی دارد یا ناتوانی در برخورد با متخلفان؟

جمع‌آوری چندین تور و دام صیادان و متخلفان و تعطیلی به‌ظاهر یکی دو بازار علنی خرید و فروش پرندگان مهاجر، بیشترین و مهم‌ترین کاری بوده است که تا کنون در مواجهه با این حجم تخلفات بزرگ توسط سازمان‌های مسئول و متولی صورت گرفته است، اما در واقعیت شکار و صید پرندگان با قدرت در حال انجام است و بازارهای خرید و فروش پرندگان مهاجر یا به اصطلاح محلی‌ها بازار پرندگان شکاری پروتق و گرم است، از منوی رستوران‌های گران‌قیمت و معروف گرفته تا بازارهای روز و محلی، می‌توان پی برد که شکارچیان چگونه در حال قتل عام و کشتار بی‌رحمانه پرندگان هستند.

منبع: سلامت محیط زیست

آدرس تماس با بولتن محیط زیست

bulletinenviro@gmail.com

اخبار محیط زیست جهان

ده سال پس از توافق پاریس؛ بازخوانی لحظه‌ای تاریخی و فاصله امروز با تعهدات سال ۲۰۱۵

دوازدهم دسامبر ۲۰۱۵، پس از دو هفته مذاکره فشرده در حومه پاریس، جهان شاهد شکل‌گیری مهم‌ترین توافق زیست‌محیطی ابتدای قرن بیست‌ویکم بود. توافق پاریس، تعهدی جهانی برای نگرانی داشتن گرمایش زمین «کمتر از دو درجه» و تلاش برای محدود کردن آن به ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد، که قرار بود جهان را از افزایش افسارگسیخته گرمایش نجات دهد، ده سال بعد، اگرچه همچنان یکی از مهم‌ترین دستاوردهای دیپلماسی اقلیمی است، اما جهان از تحقق اهداف آن دور مانده و بسیاری از بلندپروازی‌های این معاهده با واقعیت امروز فاصله دارند.

روزنامه لوموند در گزارشی مفصل به بررسی پشت‌صحنه شکل‌گیری این توافق پرداخته است. ده سال پیش این رویداد تاریخی در حالی آغاز شد که فرانسه هنوز در شوک حملات تروریستی نوامبر آن سال بود. تظاهرات ممنوع بود و فعالان محیط‌زیست مجبور شدند کفش‌های خالی را به‌عنوان نماد «راه رفتن برای آب‌وهوا» در میدان جمهوری پاریس بچینند؛ صحنه‌ای که به گفته برخی فعالان، فضای عاطفی سنگینی داشت.

با وجود چنین فضای امنیتی، دولت فرانسه و سازمان ملل کنفرانس را لغو نکردند. سابقه شکست‌های قبلی از جمله ناکامی کپنهاگ (۲۰۰۹) و ناکارآمدی پروتکل کیوتو که در سال ۲۰۰۵ به اجرا در آمد، سبب شد این کنفرانس حیاتی تلقی شود. لوران فابیوس، وزیر خارجه وقت فرانسه و رئیس‌کاپ-۲۱ می‌گوید سال ۲۰۱۳ در جریان کاپ-۱۹ در ورشو، هنگامی که پاریس به عنوان تنها نامزد برگزاری بیست‌ویکمین نشست تغییرات اقلیمی سازمان ملل انتخاب شد، بسیاری از همتایانش هنگام تبریک به او، با تردید می‌گفتند: «موفق باشی.»

دیپلماسی چندلایه برای رسیدن به متن نهایی

فرانسه به مدت دو سال، تمام شبکه دیپلماتیک خود را بسیج کرد. فابیوس تقریباً هر ماه ده‌ها سفر به نقاط مختلف جهان می‌رفت و لورانس توبیانا، مسئول تیم مذاکره‌کننده، یکی از چهره‌های مرکزی گفتگوها بود. به گفته وی، روابط انسانی و گفت‌وگوهای مستقیم با رهبران چین، هند، آفریقای جنوبی و برزیل نقش تعیین‌کننده در اعتمادسازی داشت.

در روز نخست نشست، حدود ۱۵۰ رهبر جهان در سخنانی کوتاه بر ضرورت اقدام فوری تأکید کردند. باراک اوباما، رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده از مارتین لوتر کینگ نقل کرد که «همیشه لحظه‌ای فرا می‌رسد که برای اقدام خیلی دیر است» و شی جین‌پینگ، رهبر چین از گفته‌ای منسوب به ویکتور هوگو یاد کرد که می‌گوید: «در برابر دشواری‌های بزرگ، باید راه‌حل‌های بزرگ یافت». رئیس‌جمهور جزایر مارشال، نیز با اشاره به اینکه کشورش تنها ۲ متر از سطح دریا بالاتر است و خطر زیر آب رفتنش وجود دارد، از جهان درخواست یاری کرد.

نبرد بر سر ۱٫۵ درجه و چالش‌های لحظه آخر

گنجاندن سقف ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد مهم‌ترین مطالبه کشورهای آسیب‌پذیر و جامعه علمی بود. اما متن اولیه بیش از هزار و ۶۰۰ نقطه اختلاف داشت و موضوعاتی چون عدالت، مسئولیت‌های متفاوت که برای کشورهای نوظهور حیاتی تلقی می‌شد، تأمین مالی برای کشورهای در حال توسعه و مساله شفافیت هنوز حل‌نشده باقی مانده بود.

شادی و اشک فرو رفت. با این حال، بسیاری از فعالان محیط‌زیست همان زمان یادآوری کردند که این توافق «چوب جادویی» نیست و اجرای آن به اراده دولت‌ها وابسته خواهد بود. توافق پاریس به سرعت در کشورها تصویب و به مرجع حقوقی و سیاسی جهانی تبدیل شد، تا آنجا که دیوان بین‌المللی دادگستری در ۲۳ ژوئیه ۲۰۲۵، با تکیه بر آن، نظری صادر کرد که نقض تعهدات اقلیمی را «عملی غیرقانونی به لحاظ بین‌المللی» توصیف نمود.

امروز روشن است که جهان از مسیر ۱٫۵ درجه بسیار دور شده و بسیاری از اهداف ۲۰۱۵ محقق نشده‌اند. با این حال، به گفته یکی از مذاکره‌کنندگان آفریقایی، رسیدن به توافق پاریس نتیجه «همگرایی شگفت‌انگیز سیارات» بود؛ لحظه‌ای کم‌نظیر که جهان را یک‌بار برای همیشه بر سر مسئولیت مشترک گرد آورد. ده سال پس از آن روز تاریخی، اگرچه بلندپروازی‌هایش رنگ باخته‌اند، اما توافق پاریس همچنان بزرگ‌ترین گام جهانی برای مهار گرمایش افسارگسیخته زمین باقی مانده است

برگرفته از خبرگزاری فرانسه

آیا عقب‌نشینی اتحادیه اروپا از ممنوعیت آلاینده‌های خودروها در ۲۰۲۵ اهداف اقلیمی اروپا را تضعیف می‌کند؟

اتحادیه اروپا ممنوعیت آلاینده‌های خودروها در ۲۰۲۵ را تعدیل کرد؛ اقدامی که پرسش‌هایی درباره اهداف اقلیمی و سرعت پذیرش خودروهای برقی برانگیخته است. مقام‌های اروپایی روز سه‌شنبه برای تعدیل ممنوعیت فروش خودروهای با موتور احتراق داخلی تا ۲۰۲۵ اقدام کردند؛

در هفته دوم، مذاکرات شبانه‌روزی و میانجی‌گری‌های چندجانبه به تدریج بن‌بست‌ها را باز کرد. یک ائتلاف تازه به رهبری جزایر مارشال نیز برای فشار به کشورهای مردم‌تتشکیل شد.

بامداد ۱۲ دسامبر ۲۰۱۵، مذاکرات وارد وقت اضافه شد. در حالی که لوران فابیوس آماده بود متن نهایی را به همه کشورهای ارائه کند، لورنس توبیانا چند ساعت دیگر فرصت خواست تا با کشورهای معترض، از جمله اعضای گروه «کشورهای هم‌نظر در حال توسعه» دیدار کند.

این گروه شامل برخی کشورهای فقیر و تولیدکنندگان نفت بود. او با تأکید بر این‌که «کشورهای غربی باید تلاش بیشتری کنند»، تلاش کرد نگرانی‌هایی را که کشورهای چون مالزی و ایران مطرح کرده بودند، برطرف کند و راه را برای پذیرش هدف ۱٫۵ درجه هموار سازد.

به نوشته لوموند، در ساعات پایانی مذاکرات، یک اختلاف ظاهراً کوچک اما بسیار تعیین‌کننده، توافق پاریس را تا آستانه فروپاشی برد. در نسخه نهایی متن، در بند چهارم ماده چهار، به جای واژه توصیه‌ای «should» (یعنی «شایسته است»)، واژه «shall» («باید») درج شده بود. تغییری که در حقوق بین‌الملل تفاوتی اساسی ایجاد می‌کند، زیرا «shall» تعهدی الزام‌آور می‌سازد و کشورهای را به اجرای آن ملزم می‌کند، در حالی که «should» بیانگر انتظار یا توصیه سیاسی است. جان کری، وزیر خارجه آمریکا به فابیوس اطلاع داد که واشنگتن نمی‌تواند چنین تعهد الزام‌آوری را بپذیرد، زیرا این عبارت دولت اواما را مجبور می‌کرد متن توافق را برای تصویب به مجلس سنایی ببرد که به شدت مخالف سیاست‌های اقلیمی بود.

در مقابل، گروه جی ۷۷ + چین و برخی کشورهای جنوب با بازگشت به «should» مخالفت کردند و آن را تضعیف تعهدات کشورهای ثروتمند می‌دانستند.

سرانجام با توضیح فرانسه و درخواست از کشورها برای به بن‌بست نکشاندن توافق، کشورهای جنوب نیز به عقب‌نشینی رضایت دادند و راه برای تصویب نهایی توافق باز شد.

ده سال بعد؛ فاصله آرزو و واقعیت‌نگامی که فابیوس با ضربه چکش، تصویب توافق را اعلام کرد، سالن در

کمیسیون اقلیم ، به یورونیوز گفت : این سازشی هوشمندانه و خردمندانه برای اقلیم و رقابت‌پذیری است.»

اما این یعنی تولیدکنندگان همچنان خواهند توانست پس از ۲۰۲۵ تعداد محدودی خودروی آلاینده بفروشند؛ از جمله هیبریدی‌های شارژی، خودروهای برقی با موتور احتراق داخلی کوچک برای افزایش برد و خودروهای بنزینی و دیزلی.

برای این کار باید ۱۰ درصد باقیمانده انتشار این دسته خودروها را از دو مسیر جبران کنند: نخست با استفاده از فولاد کم‌کربن ساخت اتحادیه اروپا . دوم، خارج از کنترل آنها و از طریق استفاده از سوخت‌های الکترونیکی یا زیست‌سوخت‌ها سئورنه این هفته در استراسبورگ به خبرنگاران گفت: «تمام انتشارهای احتمالی اضافی باید به طور کامل در بالادست جبران شود .

خودروهای تماما برقی و هیدروژنی نیز تشویق خواهند شد و تولیدکنندگان در صورت تولید آنها مشمول «اعتبارهای ویژه» می‌شوند . برای مثال، خودروهای برقی کوچک، جمع‌وجور و مقرون‌به‌صرفه ساخت اتحادیه اروپا که پیش از ۲۰۲۵ تولید شوند می‌توانند معادل ۱.۲ خودرو محاسبه شوند و دستیابی شرکت‌ها به سهمیه‌های هدف انتشار را آسان‌تر کنند بدون آنکه جریمه شوند .

«پیچیدگی به جای شفافیت»: کارشناسان حمل‌ونقل پاک این اقدام را گیج‌کننده می‌دانند .

منتقدان می‌گویند به جای «تیر نجات»، این عقب‌نشینی برای صنعتی که خود را برای هدف صفر انتشار آماده می‌کرد گیج‌کننده است .

ویلیام تودتس، مدیر اجرایی اندیشکده حمل‌ونقل و محیط‌زیست (T&E) ، گفت: «اتحادیه اروپا پیچیدگی را به جای شفافیت برگزیده است. تربیت اسب‌های تندرو هرگز نمی‌توانست جلوی اوج‌گیری اتومبیل را بگیرد» .

او افزود: «هر یورویی که به هیبریدی‌های شارژی اختصاص یابد، یورویی است که برای خودروهای برقی

در پاسخ به فشار دولت‌ها و خودروسازان

در حال حاضر قانون اتحادیه اروپا الزام می‌کند که همه خودروهای نو پس از ۲۰۲۵ بدون انتشار دی‌اکسید کربن باشند. اما تحت فشار برخی کشورهای عضو و صنعت خودروسازی، این هدف اکنون تعدیل شده است.

کمیسیون ممنوعیت را تعدیل کرده است و می‌گوید از ۲۰۲۵ به بعد خودروسازان باید به هدف ۹۰ درصدی انتشار اگزوز پایبند شوند نه ۱۰۰ درصد.

استفان سئورنه، نایب‌رئیس کمیسیون اروپا، این طرح را «تیر نجات» برای صنعت خودروی اروپا خواند و تأکید کرد اهداف آب‌وهوایی اتحادیه همچنان برجاست.

در حالی که برخی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا مانند ایتالیا و آلمان برای لغو کامل ممنوعیت فشار آوردند، دیگران انعطاف‌پذیری بیشتر برای خودروهای احتراق داخلی را به شدت نگوشت کردند.

این عقب‌نشینی برای اهداف انتشار اتحادیه اروپا چه معنایی دارد؟

بخش حمل و نقل تنها بخشی است که در سه دهه گذشته در اتحادیه اروپا انتشار گازهای گلخانه‌ای آن افزایش یافته است. خودروها اندکی بیش از ۶۰ درصد از کل انتشار گازهای گلخانه‌ای بخش حمل‌ونقل را تشکیل می‌دهند، بر اساس آمار آژانس محیط‌زیست اروپا.

مقام‌های اتحادیه می‌گویند تغییر سقف تأثیری بر پیشرفت به سوی بی‌طرفی آب‌وهوایی اقتصاد ۲۷ کشور عضو تا ۲۰۵۰ نخواهد گذاشت. ووپه هوکسترا،

انحراف میلیاردها یورو از منابع محیط‌زیستی به سوی جنگ و کشتار در غزه

یک تحقیق مشترک رسانه‌ای که روز چهارشنبه ۱۷ دسامبر منتشر شد، پرده از انحراف گسترده منابع مالی موسوم به «پس‌انداز پایدار» در بانک‌های اروپایی برداشت؛ منابعی که به‌جای حفاظت از محیط‌زیست، برای تأمین مالی صنایع تسلیحاتی و جنگ‌افزارسازی به کار رفته‌اند. بر اساس این تحقیق که با مشارکت مدیپارت، ووکس‌یورپ، ای‌آرپی‌آی مدیا و ال‌پائیس انجام شده، نزدیک به ۵۰ میلیارد یورو از این سرمایه‌ها به شرکت‌های نظامی اختصاص یافته است؛ بخشی از این منابع نیز به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در اختیار ارتش اسرائیل قرار گرفته و در ویرانی غزه و کشتار غیرنظامیان فلسطینی نقش داشته است.

طبق یافته‌های این تحقیق، مجموعاً ۴۹٫۸ میلیارد یورو از «صندوق‌های سبز» بانک‌های فرانسوی و اروپایی، با تأیید کمیسیون اروپا، به حوزه دفاعی منتقل شده است. این بدان معناست که میلیون‌ها سپرده‌گذار که با هدف حمایت از محیط‌زیست و توسعه پایدار سرمایه‌گذاری کرده بودند، عملاً در تأمین مالی جنگ و تولید تسلیحات سهیم شده‌اند. در میان بزرگ‌ترین مدیران دارایی درگیر در این روند، نام شرکت آمریکایی بلک‌راک با حدود ۳ میلیارد یورو سرمایه‌گذاری دیده می‌شود. از سوی دیگر، بانک‌های بزرگ فرانسوی از جمله کردیت آگریکول، کردیت موتوئل، گروه بانک مردمی و صندوق پس‌انداز (Caisse d'Épargne) نیز در این سازوکار نقش داشته‌اند، بی‌آنکه تاکنون توضیح یا واکنشی رسمی ارائه دهند.

هزینه نمی‌شود، در حالی که چین با سرعت جلوتر می‌رود. چسبیدن به موتورهای احتراق داخلی خودروسازان اروپایی را دوباره بزرگ نخواهد کرد .

T&E برآورد می‌کند که در سال ۲۰۲۵ تا ۲۵ درصد خودروهای تمام‌برقی کمتری نسبت به هدف فعلی فروخته خواهد شد. این نهاد اضافه می‌کند که اعتبار برای زیست‌سوخت‌ها ی پیشرفته و سوخت‌های الکترونیکی نیز به خودروسازان اجازه می‌دهد به ازای صرفه‌جویی‌های غیرواقعی در انتشار، خودروهای برقی کمتری بفروشند .

همچنین در مورد زیست‌سوخت‌های پیشرفته که به گفته این نهاد نمی‌توان آنها را به شکل پایدار مقیاس داد، این رویکرد اتکای اروپا به واردات روغن پخت‌وپز استفاده‌شده و چربی‌های حیوانی را که اغلب محل تقلب‌اند افزایش می‌دهد .

کریس هرون، دبیرکل انجمن تجاری ای‌موبیلیتی اروپا، افزود: «تردید راهبرد نیست».

او گفت: «تغییر قوانین در میانه بازی اعتماد کسب‌وکارها را تضعیف می‌کند، آن هم پس از آنکه شرکت‌ها سرمایه تزریق کرده و کارخانه‌هایی بر اساس مسیر ۱۰۰ درصدی ساخته‌اند».

آیا ممنوعیت خودروهای احتراق داخلی از ۲۰۲۵ «دیگر شدنی نیست»؟

پایان اوت، اتحادیه اروپایی تأمین‌کنندگان قطعات خودرو (CLEPA) و انجمن خودروسازان اروپا (ACEA) در نامه‌ای به رئیس کمیسیون اروپا، اورسولا فون‌درلاین، نوشتند که هدف کاهش ۱۰۰ درصدی انتشار خودروها تا ۲۰۳۵ دیگر شدنی نیست. این نامه استدلال کرد که اگرچه امضاکنندگان به دستیابی به هدفی خالص صفر اتحادیه اروپا تا ۲۰۵۰ متعهدند، تولیدکنندگان در این بلوک هنوز تقریباً به طور کامل برای باتری‌ها به آسیا وابسته‌اند و با تعرفه‌های آمریکا، هزینه‌های بالاتر ساخت و زیرساخت‌های شارژ ناهمگون مواجه‌اند.

منبع: یورونیوز

مقابله با گرمایش زمین مورد انتقاد قرار گرفته بودند. اکنون، انحراف میلیاردها یورو از منابع محیط‌زیستی به سوی صنعت جنگ، پرسش‌های جدی درباره مسئولیت اخلاقی، حقوقی و سیاسی نهادهای مالی و نهادهای اروپایی برمی‌انگیزد؛ پرسش‌هایی که با تداوم جنگ غزه و ابعاد فاجعه انسانی آن، ابعاد بسیار فراتر از یک رسوایی مالی یافته است.

منبع: اخبار روز

دولت ترامپ فرمان انحلال یکی از مهم‌ترین مراکز اقلیمی دنیا را صادر کرد

غزل امیری

در اقدامی که جامعه علمی را در شوک فرو برده، کاخ سفید دستور انحلال مهم‌ترین مرکز پژوهش‌های اقلیمی آمریکا را به اتهام «هراس‌افکنی» صادر کرد.

تصمیم گرفته شد: «نگین انگشتی» پژوهش‌های اقلیمی آمریکا تعطیل می‌شود. دولت ترامپ در حرکتی غافلگیرکننده و جنجالی، دستور انحلال سازمان ملی پژوهش‌های جوی (NCAR) را صادر کرد؛ نهادی که دهه‌ها به‌عنوان یکی از ستون‌های اصلی درک بشر از الگوهای آب‌وهوایی و تغییرات اقلیمی شناخته می‌شد.

مقامات کاخ سفید این مرکز را به ترویج «هراس‌افکنی» متهم کرده‌اند. به‌گزارش یواس‌ای تودی، راسل ووت، مدیر اداره مدیریت و بودجه کاخ سفید، صراحتاً اعلام کرد که این مرکز مستقر در کلرادو برچیده خواهد شد.

به گزارش روزنامه فرانسوی اومانیته، ۱۰۴ شرکت فعال در صنایع نظامی از این منابع منتفع شده‌اند؛ به‌گونه‌ای که نیمی از این سرمایه‌ها تنها به ۲۷ شرکت اروپایی اختصاص یافته است. در صدر فهرست دریافت‌کنندگان، شرکت فرانسوی سافران با ۵,۶ میلیارد یورو قرار دارد؛ منابعی که برای تولید بمب‌ها و پهپادها هزینه شده است. پس از آن، رولزرویس بریتانیا با ۴,۰۹ میلیارد یورو و راین‌متال آلمان با ۴,۰۵ میلیارد یورو قرار دارند. حتی گروه ایرباس، غول اروپایی صنایع هوافضا با فعالیت‌هایی به‌شدت آلاینده، نیز در میان بهره‌مندان دیده می‌شود.

بخش نگران‌کننده‌تر این افشاگری، ارتباط مستقیم برخی از این شرکت‌ها با اسرائیل است. به گفته محققان، شماری از تولیدکنندگان تسلیحات که از منابع «سبز» بهره برده‌اند، قراردادهایی برای تأمین سلاح با اسرائیل داشته‌اند؛ بخشی از این سرمایه‌ها عملاً در تخریب نوار غزه، کشتار ده‌ها هزار غیرنظامی و تشدید سرکوب فلسطینیان در کرانه باختری به کار رفته است. در این میان، از رولزرویس نام برده شده که از طریق زیرمجموعه آلمانی خود، امرتی‌یو، قطعاتی برای تانک‌های اسرائیلی تأمین می‌کند. همچنین گزارش نشان می‌دهد ۲۵ صندوق سبز اروپایی در مجموع ۲۳ میلیون یورو در شرکت اسرائیلی البیت سیستمز سرمایه‌گذاری کرده‌اند؛ شرکتی که تأمین‌کننده بمب و مهمات برای ارتش اسرائیل است. یکی از این صندوق‌ها که زیر نظر بانک فرانسوی بی‌ان‌پی پاریس اداره می‌شود، ۲۰۳ هزار یورو در این شرکت سرمایه‌گذاری کرده است.

به گفته رسانه‌های افشاگر، این روند نتیجه «سبزشویی» سازمان‌یافته صنعت تسلیحات در بروکسل است؛ فرآیندی که با فشارهای گسترده لابی‌های تسلیحاتی و کارزارهای ارتباطی هدفمند به پیش رفته است. این تحقیق تأکید می‌کند که مفهوم «همدستی در نسل‌کشی، جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت» در این چارچوب معنای مشخصی می‌یابد، زیرا منابعی که باید صرف مقابله با بحران اقلیمی می‌شد، به ابزار گسترش خشونت و ویرانی بدل شده است.

این افشاگری در شرایطی منتشر می‌شود که بانک‌ها و سرمایه‌گذاران بزرگ پیش‌تر نیز به دلیل کوتاهی در

سیاست‌های اجتماعی چپ‌گرایانه، متهم کرده است. پروژه‌هایی مانند «مرکز صداهای برخاسته برای علوم بومی و زمین» که بر عدالت و فراگیری در علم تمرکز دارد و همچنین، تحقیقات درباره‌ی توربین‌های بادی، از جمله مواردی هستند که دولت آن‌ها را هزینه‌بر و بیهوده تشخیص داده است.

این نخستین حمله به نهادهای علمی نیست. دولت پیش از این نیز پیشنهاد کاهش ۳۰ درصدی بودجه اداره ملی اقیانوسی و جوی (NOAA) را مطرح کرده بود؛ اقدامی که می‌تواند توانایی آمریکا در پیش‌بینی‌های دقیق آب‌وهوایی را به شدت تضعیف کند.

منبع: کانال انجمن هوای پاک کندو

شکایت مردم ژاپن از دولت به جرم «بی‌عملی»

صدها تن از مردم سرتاسر ژاپن روز پنجشنبه با شکایت از «بی‌عملی مغایر با قانون اساسی» دولت این کشور برای مقابله با گرمایش جهانی، خواستار دریافت غرامت شدند. این پرونده قضایی کم‌سابقه از اقدام ناکافی دولت ژاپن در مقابله با بحران تغییرات اقلیمی انتقاد و بیان کرده که این سهل‌انگاری سلامت و معیشت تقریباً ۴۵۰ شاکی را به خطر می‌اندازد. شاکیان بطور نمادین خواهان دریافت غرامتی به میزان یک‌هزار «ین» (۶.۵ دلار) برای هر فرد شاکی شده‌اند.

او در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «این مرکز یکی از بزرگ‌ترین منابع اشاعه‌دهنده هراس در حوزه اقلیم در کشور است.»

این تصمیم، تازه‌ترین اقدام دولت ترامپ در کارزار مقابله با پژوهش‌های علمی مرتبط با اقلیم است؛ دولتی که پیش‌تر وعده داده بود جلوی فعالیت‌های پژوهشی موسوم به کلاهبرداری سبز را خواهد گرفت. اما این اقدام با سیلی از انتقادات از سوی جامعه علمی مواجه شده است. دانشمندان تأکید دارند که سازمان ملی پژوهش‌های جوی در پیشبرد مطالعات حیاتی، مانند پیش‌بینی چرخندهای حاره‌ای (توفندها) شهری جهانی دارد. راجر پیلکی جونیور، پژوهشگر ارشد اندیشکده انستیتو امریکن اینترپرایز، این تصمیم را یک فاجعه خواند و افزود:

این مرکز نگین انگشتی تشکیلات علمی ایالات متحده و شایسته بهبود است، نه تعطیلی. اگر آمریکا می‌خواهد پیشروی جهانی در علوم جوی باقی بماند، نمی‌تواند بر اساس سیاست‌های تند و زودگذر حوزه اقلیم، تصمیمات حقیرانه و کینه‌توزانه بگیرد.

جرد پولیس، فرماندار کلرادو، نیز با انتقاد شدید از این طرح، آن را خطری مستقیم برای «ایمنی عمومی» شهروندان دانست. او هشدار داد که فعالیت‌های این مرکز فراتر از دانش اقلیم است و داده‌های حیاتی برای مقابله با بلایای طبیعی فراهم می‌کند. او همچنین خاطرنشان کرد که این مرکز داده‌های حیاتی درباره حوادث جوی شدید مانند آتش‌سوزی‌ها و سیل‌ها ارائه می‌دهد که به نجات جان و مال مردم و جلوگیری از ویرانی خانواده‌ها کمک می‌کند. با انحلال سازمان ملی پژوهش‌های جوی، آینده‌ی شغلی حدود ۸۳۰ کارمند و دانشمند در هاله‌ای از ابهام فرو رفته است. این نهاد عظیم، مدیریت دو هواپیمای ویژه برای پژوهش‌های جوی و یک مرکز ابرکامپیوتری دولتی در وایومینگ را نیز بر عهده داشت. این تصمیم کاملاً با مواضع دونالد ترامپ که بارها تغییرات اقلیمی را یک «فریب» یا «شایعه» خوانده، همسو است.

کاخ سفید پا را فراتر گذاشته و این مرکز را به در پیش‌گرفتن رویکرد «ووک»، اصطلاحی برای اشاره به